

Пише: Санда Рашковић Ивић
недеља, 18 децембар 2016 20:23

У скупштинском надгорњавању око буџета, тек да би појачао ефекте своје реторике, председник Владе Александар Вучић најавио је поред председничких и ванредне изборе за Скупштину Србије. Није потребно да овде подробно анализирамо шта ће човеку, који у Скупштини од 250 посланика има подршку комотне већине од 160, четврти избори у пет година. Вучићу треба одати признање да се нико не сналази тако добро у изборној технологији као он. Зато су му ваљда и потребни избори, јер не зна шта ће даље са државом, али зна одлично шта и како у изборној кампањи. А то може да буде и ефикасан начин да се реши опозиције у Скупштини, како је протекле недеље претио посланицима опозиције, и тако угаси сваку критичку реч. Вучић критику не подноси, одмах прети изборима, одласком, и говори како је он највреднији, најбољи, како он једини ради, а Србија је сигурно и једина земља у којој председник Владе у намери да увреди и понизи политичке противнике исте назива “стручњацима”.

Сваком је јасно да нам на очиглед расте и метастазира у сваку пору друштва злоћудни ,ауторитарни режим. Видимо да су институције на издисају и да Србија личи на колонију. Зато је крајње време да овај режим оде, да оде на изборима, и то није утопија. Могуће је, али једино ако се истинска опозиција уједини. Многи у опозицији сматрају да треба мењати политику, а не људе, али политика није флуид који лебди у ваздуху. Људи су носиоци политичких идеја и политичке праксе. А код Вучића, сви из опозиције можемо да се сложимо, нису добре нити политичке идеје, а политичка пракса је застрашујућа. Ја сам евроскептик, али сада је дошло време да се не смемо ушанчити у евроскептичке или еврофанатичке ровове. Није време за показивање и доказивање чистоте идеологије. Време је за спасавање слободе и за спасавање Србије. А Србија има шансу да се спасе само ако оде режим Александра Вучића, а Вучић ће отићи уколико се опозиција уједини око једног председничког кандидата, једне листе за београдске изборе и једне листе за парламентарне изборе. У условима медијске блокаде и уситњених ресурса, постоји

Пише: Санда Рашковић Ивић
недеља, 18 децембар 2016 20:23

оправдан страх да би у новим општим изборима опозиција могла изгубити и ово мало што има. И то се може догодити ако свако буде излазио сам, ако сујете и жеље за самопромоцијом или промоцијом властите странке превагну над осећањем одговорности према судбини Србије.

Све класичне идеолошке дилеме „Москва или Брисел“, „левица или десница“, „модернизам или традиционализам“ постају беспредметне у ситуацији у којој вулгарни псеудопопулизам ојачава своју ауторитарну патологију сталном мобилизацијом кроз генерисање ванредног стања и ванредних честих избора. Не живимо у нормалном, већ у перманентном ванредном стању.

Кључна реч и кључно начело сваке расправе данас треба да буде **слобода**. Јер ми заиста као друштво и појединци немамо ни „слободу од“, ни „слободу за“. Сигрна сам да се можемо окупити око суштинских националних интереса Србије, око владавине права и поштовања институција, око очувања биолошке супстанце народа, око чињенице да Србија не сме да буде земља јефтиног рада и људског живота. Сложићемо се да владајуће странке не смеју бити место у које људи улазе да би се запослили, лечили, напредовали у служби.

Пише: Санда Рашковић Ивић
недеља, 18 децембар 2016 20:23

Зато подржавам идеју „изборног пакета“, широку коалицију у којој би опозиција договорила ко је носилац кандидатуре за председника Србије, ко за председника Владе, а ко за градоначелника Београда. И баш је добро да ће међу подржаваоцима, па и међу кандидатима бити људи и с левице и с деснице, јер ће тако бити широко обухваћено бирачко тело. Идеолошка ширина коалиције постаје тако предност.

Људи смо, и нарцизми и сујете су нормална појава, али сада морамо то превазићи. Треба видети ко су они који имају највише шансе да носе ове три изборне листе - председничку, градску и републичку. Одговор могу најбоље дати објективна, непристрасна истраживања. Инсистирам на објективним истраживањима, јер видимо да неке „дворске“ агенције надувавају рејтинг појединих политичара како би их охрабрили да сами изађу на изборе и поентирају.

Потребан је „пакет“ који ће прекинути власт СНС и Александра Вучића. Тако је предлагао господин Павловић. Власт проточена на 12 или 18 месеци да би се успоставе институције и медији који треба да служе истини и правди, а не култу личности вође. Тада би проточена власт вратила би из преполитичког у политички стадијум наше друштво, а онда бисмо могли да мирно расправљамо за и против ЕУ, о државном интервенционизму, либерализму, војном року, геј правима, и да се о важним темама не изјашњавају само политичке елите, већ грађани на референдуму.

У историји је увек било да узурпирана велика моћ заврши побуном против моћи, да безаконје сконча у жеђи за правдом и да лажне величине које ауторитет црпу из маркетинга на крају падну у прашину. Али никада се то није догодило само од себе. „Где је слога, ту је и победа“ говорио је Публије Сирије. За почетак треба да се одлучно

Пише: Санда Рашковић Ивић
недеља, 18 децембар 2016 20:23

боримо за фер и поштене изборе. Режимска машинерија злоупотребљавајући све државне ресурсе једина је фабрика која ради 24 часа дневно сваки дан. Зато опозиција треба да се уједини и помогне Србији да поново постане пристојна земља, да пронађе себе!

(Бивша председница ДСС и самостална народна посланица у Скупштини Србије)